

vore Børn, vor Ungdom, ja hele Samfundet. Det er mig klart, at der bør gøres noget i denne Sag, derimod ved jeg endnu ikke ret *hvorledes* den bedst fremmes; men det er netop derfor, jeg har ønsket at føre den frem paa Mødet i Dag, og jeg vil da efter disse indledende Bemærkninger bede de tilstedeværende om at tage Spørgsmaalet op til Forhandling.

Efter en ret livlig Forhandling, især om Punkt XI, vedtoges følgende to Resolutioner:

Fællesmødet opfordrer Dansk Kvindesamfunds Fællestyrelse til at have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvad der maatte kunne gøres a) for at formindske de tiltagende voldelige Overfald paa Kvinder og b) for at Kvinderne kan faa Indflydelse paa Affattelsen af den ny Straffelov.

Fællesmødet udtaler sin Glæde over, at Dagbladene allerede har henvendt sin Opmærksomhed paa det uheldige i at omtale detaljerede Forhold angaaende Sædelighedsforbrydelser, Selvmord o. desl., og henstiller til D. Kv. Sf.'s Fællestyrelse at forhandle med de bestaaende Redakter- og Journalistforeninger, om hvad der maatte kunne gøres for at forhindre, at der i Bladene optages udførlige Meddelelser om Sædelighedsforbrydelser, Selvmord o. desl.

* * *

Punkt XII.

Valg af 6 ny Medlemmer til Fællestyrelsen, af Tilsynsmænd og Stedfortrædere samt Repræsentanter til Dansk Kvinderaad og Kvindernes Bygning.

Af de gamle Medlemmer valgtes: Hr. Jensen Sønderup, Frk. Frida Schmidt, Fru Scheuer og Frk. Helene Berg, som alle var paa Omvalg, i Følge Lodtrækning.

Af ny Medlemmer: Fru Rigmor Schmidt og Frk. Anna Olsen.

Til Tilsynsmænd de gamle: Frk. Anna Hjort og Fru Høgsbro.

Til Stedfortrædere: Fru Bondegaard og Pastor Aage Møller.

Til Repræsentanter i Dansk Kvinderaad: Fru Ragna Schou og Frk. Anne Bruun.

Til Repræsentanter i Kvindernes Bygning: Frk. Grosserer Herding.

* * *

Punkt XIII.

Fastsættelse af Samlingsstedet for næste Fællesmøde.

Efter Indbydelse fra Horsenskredsen, blev det med Tak modtaget at afholde næste Aars Fællesmøde i Horsens.

En Hilsen

til svenske og norske Kvinder.

Udenfor Dagsordenen tog Fru Bojsen Møller Ordet for at sige, at hun ikke syntes, at vi danske Kvinder kunde være samlede, uden med den varmeste Deltagelse at tænke paa vore to Broderfolk, som for Tiden gennemgaar en saa alvorlig Krise, og uden at udtale vort dybeste Ønske om, at Forholdene maa ordnes uden Strid, og at de tre nordiske Lande maa kunne slutte sig broderligt sammen og i Fællesskab arbejde for Sandhed og Ret. Hun mindede om Selma Lagerlöfs Skildring af de to Brødre, som der var kommen Fjendskab imellem. De mødtes en Aften ved Faderens Grav, og ogsaa der begyndte de at strides. Da høres der en Banken nede fra Graven; de forstaar, at det er deres gamle Fader, der vil have dem i Tale, og al Bitterhed og Fjendskab dør i deres Sind. — Denne Banken, dybt nede fra, for hvilken al Uvilje maa dø, det er de store, fælles Minder, som maner Nordens Folk, der har samme Oprindelse og samme Fortid, til Fred og Enighed.

Fru Bojsen Møller talte med Varme og Kraft, og efter at Forsamlingen under stærk Bevægelse, staaende havde sunget: Længe var Nordens herlige Stamme —, Du gamla, du friska, du fjällhöga Nord — og Ja vi elsker dette Landet —, vedtoges det med Forsamlingens stærkeste Tilslutning at sende følgende Telegram til *Frederika Bremerförbundet* (Stockholm) og *Norsk Kvindesagsforening* (Kristiania):

Vi danske Kvinder, der er samlede til det aarlige Fællesmøde i „Dansk Kvindesamfund“, til hvilket 28 Kredse over hele Landet sender Tillidsmænd, bringer svenske og norske Kvinder vor søsterlige Hilsen, og udtaler som vor fulde og faste Overbevisning, at I er enige med os i, at hvad der end kan komme Folkene imellem, saa er Krig mellem de tre nordiske Riger en Umulighed!

Ingen føler dette dybere end Kvinderne. Vi er udelukkede fra umiddelbar politisk Indflydelse, men des stærkere kræver vi, at Mødres, Hustruers og Søstres Ord maa blive hørt her, hvor det gælder hele Nordens Fremtid og Lykke!